

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

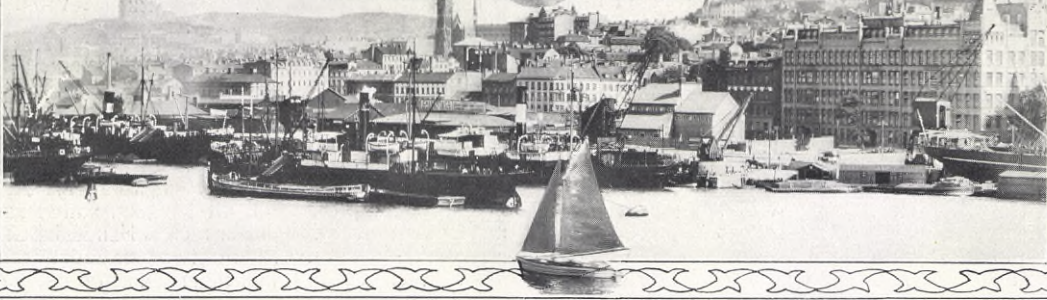
This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERATT

MAGASIN

HAMNBILD FRÅN GÖTEBORG. — FOTO. BACKLUND, GBG.

15:DE ÅRG

DEN 1 FEBRUARI 1914.

N:O 18

Foto Karnell, Gbg.

Köcher: Bengt Silfverparre

M. Lundgren

WILHELM LUNDGREN.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Det är ett för en äldre svensk generation allt annat än smickrande förhållande, att ännu för blott ett par årtionden sedan så godt som all reguljär ångbåtstrafik mellan Sverige och främmande länder ägde rum under utländsk flagg. Så mycket mera glädjande är det, att numera i detta afseende en afjord förändring till det bättre inträdt. I Öresund är "Det Forenede Dampskibsselskabs" monopolverket, med Tyskland har upprättats en förstklassig direkt förbindelse, på Argentina och Sydamerika arbetar en enbart svensk förbindelse med växande framgång, på Östasien och Ostindien delas de nordiska frakterna mellan ett danskt bolag och ett svenskt. I alla dessa fall har staten gifvit afsevärda handtag till de nya samfärdseliniernas startande. Däremot tillkommer enskilda svenska män äran att ha igångsatt direkta reguljära linier mellan Sverige och Mexiko, Sverige och Levanten—Svarta hafvet, Sverige och Sydafrika samt Sverige och Australien. En af de härvid verksammaste har varit skeppsredaren Wilhelm R. Lundgren i Göteborg. Och det är företrädesvis hans oförtrutna energi och aldrig sinande intresse, man har att tacka för, att Sverige har utsikter till att inom den närmaste framtiden kunna under egen flagga förmedla samfärdseln mellan det nya och gamla hemlandet för de hundra tusenden svenskar, som bygga och bo på andra sidan Atlanten.

Wilhelm Rogatius Benjamin Lundgren är född den 24 maj 1856 i Söderåkra församling af Kalmar län, där fadern Pehr Lundgren var kyrkoherde. Modern var Judith Carolina Hoffman från Karlskrona. Som ett af förnamnen antyder den yngste i en lång syskonrad sändes han att njuta undervisning i Kalmar högre allmänna läroverk, men det visade sig snart att sjömansblodet satt honom för fast i ådrorna för att han skulle ägna sig åt lärda mödor: farfadern hade nämligen varit sjöman. Han gick till sjöss och det skulle i sinom tid visa sig, att han därmed kommit in på sin rätta bana. Det dröjde icke länge, förr än han skaffade sig äfven teoretiska meriter. År 1876 aflade han sjökaptensexamen af första klass och ångbåtsbefälhafvareexamen, 1891 följde äfven engelsk sjökaptensexamen. Jämsides härmed gick befordran i den praktiska sjötjänsten. Efter nio års anställning som styrman å göteborgsångare blef han befälhafvare på eget fartyg och kvarstod som sådan, tills han år 1900 bildade eget rederi. Härur framväxte Rederiaktiebolaget Transatlantic, som 1904 bildades med ett aktiekapital af 1,500,000 kr. i syfte att med fartyg bedriva fraktfart och persontrafik å in- och utrikes orter samt särskildt underhålla direkt ångbåtsförbindelse mellan Norden och Sydafrika—Australien. Han var då ingalunda oefaren i rederi-affärer, ty redan 1887 hade han varit med om att bilda rederiaktiebolaget Concordia och 1890 att stifta rederiaktiebolaget Nike. Men "Transatlantic" fick för den svenska sjöfartsnärings och handeln en helt annan betydelse än dessa. Efter betydande svårigheter lyckades han öfvervinna det motstånd, som restes af den Afrika-trafiken behärskande internationella rederisammanslutningen och förvärfvade åt sin svenska linie en plats bland de af denna under lojalt samarbete erkända reguljära ångbåtsförbindelserna. Tre år senare utsträcktes trafiken jämväl på Australien. I trots af att statssubventioner icke kommo företaget till godo, har detta visat sig ekonomiskt bärkraftigt. Vid bokslutet sistlidet är representerade dess ångbåtsflotta ett värde af icke mindre än 5½ mill. kr. och alltsedan 1909 har tillfredsställande utdelning kunnat lämnas jämväl på stamaktiekapitalet.

Men trots sitt personligen stillsamma väsen har Lundgren icke ansett sig böra slå sig till ro här-

med. Snart nog började han hvälfva planer på ett ännu mera vidutseende företag: en svensk Amerika-linie. I sin ursprungliga form hade denna följande konturer. Förbindelse skulle upprättas mellan Göteborg och Newyork samt vice versa med en ångare hvarannan vecka. Sålunda behöfdes minst fyra ångare, som borde vara 10 å 11,000 brutto registerton, ha 17 å 18,000 tons displacement, göra minst 18 knops fart och vara inrättade att kunna taga minst 4,000 tons last, 2,300 tons maskinkol, 200 1:sta och 1,500 3:dje klass passagerare. Med den föreslagna snabbheten skulle med säkerhet kunna påräknas en afsevärd del af såväl den ryska som finska posten, förutsatt att svenska staten anordnade direkta tågförbindelser mellan Hangö-båten och Newyorks-ångaren. Naturligtvis fordrades statens stöd. Men dess uppoffringar ansågos af honom fullt försvarbara mot det att linien åtoge sig en del af postföringen samt att staten vid krigstillfälle kunde förfoga öfver fyra fullt moderna snabbgående auxiliärkryssare. Redan nu (1909) framkastade han tanken på samarbete med Förenta Staterna, eventuellt äfven med Norge: det var sålunda icke af chauvinistiska, utan af rent praktiska grunder han motsatte sig den samtidigt lancerade tanken på en samsegling både med danska och norska fartyg. Emellertid ansåg han samsegling mellan enbart ett svenskt och ett amerikanskt bolag äga förträde. Sina idéer utvecklade han närmare i en broschyr om "En direkt post- o. passagerarelinie Sverige—Nordamerika".

För tillfället ledde denna plan icke till resultat. Hvarjehanda omständigheter af ekonomisk och teknisk art ställde sig hindrande i vägen. Men Lundgren släppte icke taget. Han företog sistlidet är en resa till Nordamerika i syfte att intressera därvarande landsmän och myndigheter för saken. Han lyckades öfver förväntan. Det ekonomiska uppsvinget i vårt eget land de senaste åren gjorde tillika, att kostnaderna här hemma syntes mindre afskräckande nu än då planen först framlades. På båda sidor Atlanten hade han sålunda glädjen vinna anslutning. Och i början på innevarande år var saken så långt utvecklad, att inbjudan till aktieteckning kunde utfärdas, sedan ett par månader tidigare stiftelseurkund för det nya företaget utfärdats. Framstående män från alla större orter i Sverige hade nu ställt sig vid hans sida. Och med motsvarande stöd i Förenta Staterna lider det intet tvifvel, att den stor-slagna planen kommer att förverkligas.

Det är klart, att en man med Wilhelm Lundgrens arbetskraft, klara hufvud och stora intressen af sina medborgare tillvaratagits för ett stort antal äfven offentliga värf. Sedan 1908 har han sålunda sätet i Göteborgs stadsfullmäktige och åren 1910 och 1911 beredde högern honom tillfälle att i andra kammaren representera sin hemortsstad. Af kommunalrepresentationen har han invalts i Göteborgs harnstyrelse och i därvarande navigationsskolas styrelse är han vice ordförande, liksom han är ledamot af sjömanshusdirektionen. Att han bland sina ståndsbroder intager en aktad ställning faller äfven af sig själf. Han är ordförande i Sveriges redareförening och vice ordförande i sällskapet för räddning af skeppsbrutna.

Äfven andra utmärkelser har kommit honom till del från offentlighetens och det allmännas sida. Men därom kan icke råda något tvifvel, att den största utmärkelse, som kan tillfalla honom, skall ligga i den framtida häfdens vittnesbörd, att det är honom äran tillkommer att först hafva undfått planen på en praktiskt genomförbar Sverige—Nordamerika linie och att därefter med okuflig kraft hafva verkat för densamma, ända tills den blifvit en genom tiderna fortbestående realitet.

MÄRKLIGA FAMILJEHÖGTIDER.

KAPTENLÖJTNANT J. E. GADELIUS, inspektör i Sverige för Bureau Veritas, 92 år den 24 januari, vid sitt dagliga arbete. — Foto för H S. D. af hoffotograf A. Jonason, Göteborg, tagen dagen före födelsedagen.

Vår bild härvid torde vara mera än sällsynt — måhända enastående: en man som ännu *vid fyllda 92 år* vid full vigör dagligen under flera timmar sköter sitt — inom parentes betydande — arbete! Kaptenlöjtnanten vid K. Flottans indragningsstat *J. E. Gadelius* är född 24 jan. 1822. Är sedan 1856 bosatt i Göteborg, och var från 1856—72 föreståndare för Göteborgs Navigationsskola. Stadsfullmäktig 1873—85, ledamot af Göteborgs K. Vet.- o. Vitt.-sällskap.

Har från 1857 varit inspektör i Sverige för Bureau Veritas.

*

Lektor och fru P. P. Waldenström kunde den 23 jan. fira sitt guldbrällöpp. Omgifna af barn och barnbarn samt vid den allra bästa vigör högtidlig-höll guldbrällöppsparet be-märkelsedagen i sitt hem på Lidingön vid Stockholm, föremål för den hjärtligaste hyllning från skilda håll.

Bland de upp-vaktande mär-tes Lutherska missionsfö-reeningens och Svenska mis-sionsförbund:s styrelser, ett stort antal mis-sionärer m. fl.

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

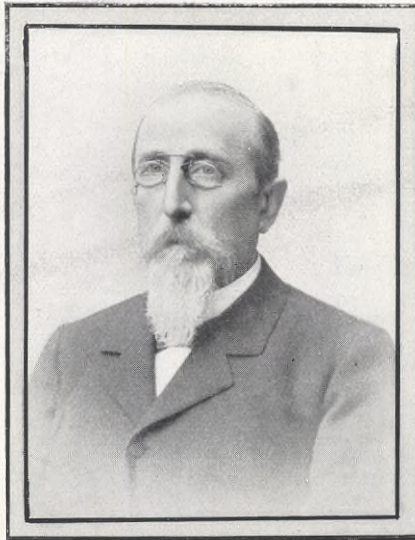
LEKTÖR OCH FRU P. P. WALDENSTRÖM GULDBRÄLLÖPPSDAGEN D. 23 JANUARI.

Klicka: Ernst Sjöström

LEO MECHELIN †.

Finlands störste statsman har gått hädan. Den 26 januari ingick nämligen från Helsingfors underrättelse, att f. senatorn Leo Mechelin föregående natt aflidit.

Född i Fredrikshamn den 24 november 1839 ägnade sig Leo Mechelin efter akademiska studier först åt ämbetsmannabanan; var därpå en tid bankchef, återvändande så ännu en gång till studierna och tillhörde under många år som juris professor det finländska universitetet. Som sådan blef han i tillfälle att genom djupgående statsrättsliga forskningar, hvilkas resultat han genom populära arbeten och tidskriftsuppsatser levandegjorde äfven för en större allmänhet, på ett öfvertygande sätt klargöra den rättsliga grunden för och arten af Finlands autonomi i förhållande till ryska riket. Sedermera under Finlands ofärsår föll det på hans lott som på ingen annans att

Efter porträtt.

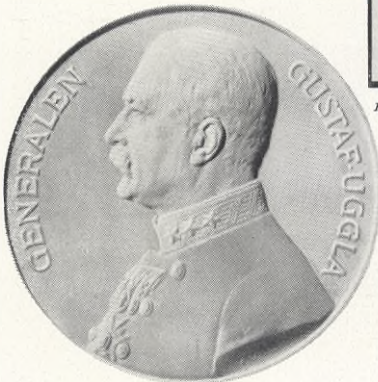
Klöktd: Bengt Silfversparre.

F. 39. † 26 JAN.

att denna försonlighetspolitik icke lyckades tränga igenom. Som politisk företeelse, hade han öfver sig en fläkt af större förhållanden än Finlands vanliga, något kontinentalt som gjorde hans gestalt representativ utåt i högre grad än någon annan af dess offentliga män.

När en ljusning inträdde för Finland efter Bobrikovs fall, skyndade han hem och blef i december 1905 den inhemska regeringens chef, senator för andra gången. Det var första gången Finland fick en regering i modern mening. Den blef det icke blott genom att vid sitt framträdande framlägga ett

program, utan äfven genom arbetet för stora reformförslag på olika områden — vi erinra särskildt om representationsreformen — och genom sitt — och särskildt regeringschefens — korrekta, nästan parlamentariska förhållande till landtdagen, slutligen och genom att 1908 då denna vägrade sitt vidare förtroende demissionera på ett sätt, hvaremot senare tidens erfarenheter biärt stuckit af. Som en röd tråd gick genom hans politiska verksamhet att värna och utveckla landets inre själfstyrelse. I hela sin statsmannagärning byggde han på folkfrihetens och den nationella själfstyrelsens principer. Och det var detta, liksom hans idealism och optimism i det hela, som gaf lyftning åt hela hans offentliga lif. Häiden skall och kröna hans minne med den medborgliga tacksamhetens ärekrans. För Sverige och svensk odling hyste Leo Mechelin alltid uppriktig till-

TILL GENERAL
50-års-officers

föra sitt fäderneslands talan inför Europas allmänna opinion genom äfven i stilistiskt hänseende öfverlägsna inlägg i världspressen och broschyrer på de stora kulturspråken. Man kan från denna synpunkt säga, att hela hans lifsgärning stod i rättens tjänst och att Finland under en kritisk period icke har någon af sina söner att tacka för så mycket som honom. Det var ock som en rättens martyr han 1903 drabbades af landsförvisning, en af de första offren för den Bobrikovska regimen.

Men utom som rättslärare verkade Mechelin i det politiska lifvet. Från 1872 medlem af landtdagarna, först i borgareståndet, därefter som nyadlad representerande sin ätt på riddarhuset, vann han tidigt anseende som sitt lands förnämste politiske vältalare. Med en liberal syn på de inre samhällsfrågorna förenade han en försonlig uppfattning i den för det finländska folket ödesdigra språkfrågan, i det han syftade till att sammanföra de kämpande sprakelementen till starkt solidaritet utåt. Han blef ock i tillfälle att redan 1882 som senator under åtta år framåt verka i denna riktning och det är för visso icke hans fel,

GUSTAF UGGLAS
jubileum.

gifvenhet och därför deltagar äfven vårt folk i den saknad och sorg, som hans bortgång framkallat hos fränderna på andra sidan Bottnenhafvet.

En sällsynt hyllningsgärd har ägnats general Gustaf Ugglas. Med anledning af generalens i dagarne inträffade 50-årsjubileum som officer i svenska armén har andra arméfördelningen låtit prägla en guldmedalj af sin förre chef. Medaljen har komponerats af professor Adolf Lindberg samt visar å ena sidan general Ugglas porträtt, å den andra inom en lagerkrans två korslagda kommandostafvar.

(Till illustr. å sid. 281)
K. Teaterns stora Fokinpremiär gick af stapeln den 25 jan. inför utsåldt hus. Programmets hufvudnummer voro två nya baletter af Fokin. "Karnaval" samt "Scheherazade". De båda baletterna ha fört ut getts af den ryska baletttruppen på kontinenten och gjort stor succes. Framgången här blef icke mindre. Konstnärsparet Fokin innehade hufvudrollerna i båda numren, och presterade glänsande prof på mimisk och koreografisk konst. De sekunderades lyckligt af K. teaterns egen balettkår.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

PROFESSOR L. I. WAHLMAN, Engelbrektskyrkans arkitekt.

Klöktd: Bengt Silfversparre.

ENGELBREKTSKYRKAN, ETT NYTT PRAKTTEMPEL I STOCKHOLM.

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Sjöbergspårte.

Engelbrektskyrkan, det nyuppförda Stockholms-templet, invigdes högtidligen den 25 jan. i närvaro af konungen, kronprinsparet och hertigen af Nerike samt regeringens medlemmar, riksmarskalken m. fl.

Sedan en af kyrkoherde Edvard Evers för högtiden författad sång utförts, förrättades invigningsguds-tjänsten af tjänstförrättande preses i Stockholms konsistorium kyrkoherden d:r Landquist, hvarpå offi-

H. 8 D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

cianten läste välsignelsen öfver församlingen. Följde så körsång från orgelläktaren och därefter altartjänst samt högmässogudstjänst i vanlig ordning.

Efter aktens slut togo de kungliga, under ledning af kyrkorådets ordförande, apotekare Kaijser, templet i betraktande.

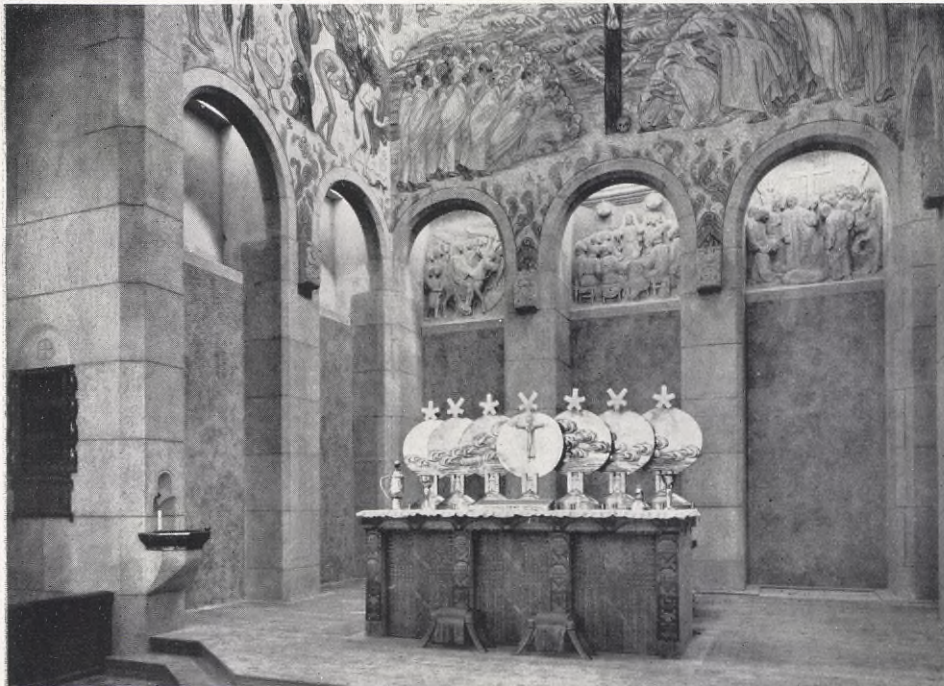
Engelbrektskyrkan är en lika utomordentlig som originell skapelse af den framstående arkitekten,

Kliche: Lem. A.-B. Bengt Silfverstarr. Foto-Gig.

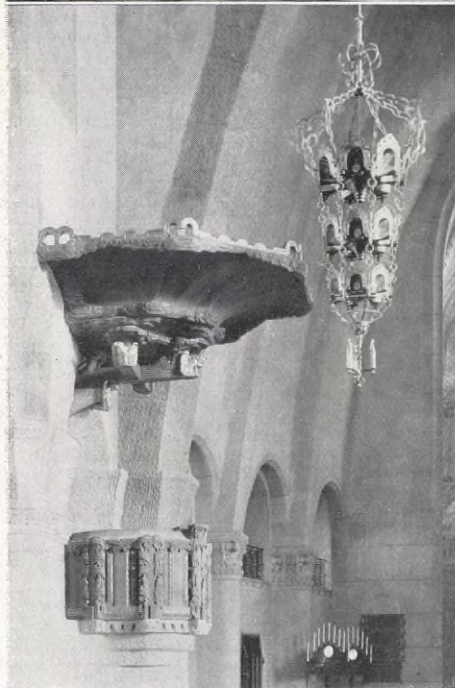
DEN NYA ENGELBREKTSKYRKAN I STOCKHOLM.

professor *L. I. Wahlman*. Denne har vid utarbetandet af sitt ståtliga verk ej följt de sedvanliga kyrkstilarna i vårt land, utan sökt sina förebilder från österlandet. Templet är beläget midt emellan den så kallade Lärkstaden och det först på senare år bebyggda Eriksbergsområdet på ett högt bergkummel samt dominerande dels på grund härat, dels tack vare sin egen imponanta höjd öfver det omgivande Östermalm och öfre Norr.

Kyrkans inre är af storslagen monumental verkan och det är tydligt, att konstnären här på ett synnerligen lyckligt sätt löst rummets svåra och in-

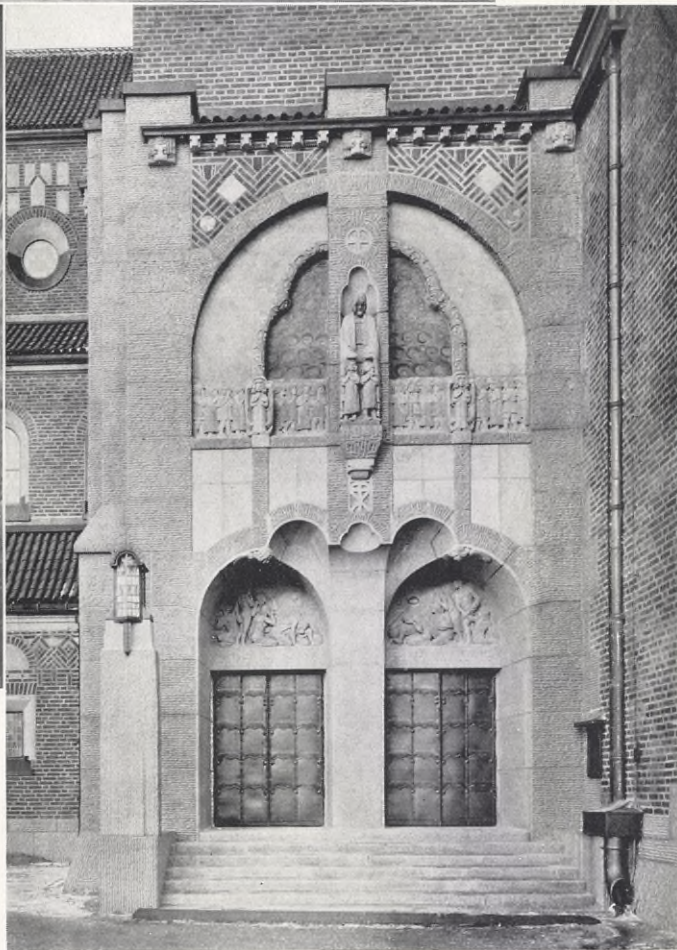
bygget, byggnadsplatsens planering m. m. tog sin början i jan. 1909, och pingstaftonen påföljande år ägde den högtidliga grundstensnedläggningen rum i närvaro af kronprinsen-regenten, medlemmar af konungahuset, regeringen, ärkebiskopen och ett stort antal inbjudna. Det praktfulla templet har i uppförande dragit en kostn. af omkr. 1,200,000 kr.

KORET OCH PREDIKSTOLEN.

veklade problem. Till den inre utsmyckningen har professor Olle Hjortzberg och den skicklige dekorationsmålaren Filip Månsson bidragit med de stiliserade dekorationerna i altarabsiden, och den senare har äfven dekorerat taket i sakristian, medan skulptören Tore Strindberg utfört tre intressanta reliefer i puts vid altaret.

Det förberedande arbetet för kyrko-

H. S. DA STOCKHOLMSFOTOGRAF.

SÖDRA PORTALEN.

Kliche: Bengt NUNBERG.

REMISSDEBATTEN.

I RIKSDAGENS ANDRA KAMMARE NÄR AMIRAL LINDMAN TALADE. På främsta bänken, midt emot talaren synes statsministern, *exc* Staaff (H. 8. D:s Stockholmsfoto.)

Årets remissdebatt, hvilken ägde rum den 23 jan. erbjöd mindre af spänning än hvad man med hänsyn till de skarpa partimotsatserna och de upprörda politiska förhållandena trots sig kunna hatva anledning vänta. Oppositionens stormlöpning mot regeringen inriktades hufvudsakligen på försvarsfrågan, men attacken försvarades därpå att man icke hade något detalieradt regeringsförslag att nagelfara utan endast statsministerns i Karlskronatalet lämnade utkast därtill. De båda högerledarne, professor Trygger i Första och amiral Lindman i Andra kammaren, sekunderade af en del andra talare, angrepp regeringen för dess flottprogram, för uppskofvet med öfningsfrågan för infanteriet samt värnskattemedlens användning till Inlandsbanan. I sitt försvar erhöll statsministern verksam hjälp af bl. a. hr Mauritz Hellberg i Första kammaren

och hr Edén i Andra kammaren. Debatten, till en början något skarp i tonen antog efter hand en försonligare karaktär och från oppositionens sida lämnades ull sist försäkran om ett lojalt stödjande af arbetet på försvarsfrågans lösning under förutsättning likvisst att denna blefve fullständig och tillfredsställande. De socialdemokratiska inläggen i debatten voro i allmänhet hofsamt formulerade och ej af större betydelse. Utom försvarsfrågan vidrördes äfven, om också mera i förbigående den kvinnliga rösträtten, förbudsfrågan samt finansministerns principer med hänsyn till statsskuldens amortering.

Debatten som pågick fem timmar i Första och sju timmar i andra kammaren öfvervars i den första kammaren af kronprinsen och hertigen af Nerike.

ENGELBREKTSKYRKANS INVIGNING D. 25 JAN. T h. å bilden synas konungen, kronprinsparet, prins Eugen och prinsessan Bernadotte. (Se uppsatsen om Engelbrektskyrkan sid. 177—179). (H. 8. D:s Stockholmsfoto.)

Foto. Jasper, Sthlm.

FRU VERA FOKINA I "KARNEVAL" Å K. TEATERN.
(Text å sid. 276).

Kiliche. Benigt Silfversjarre.

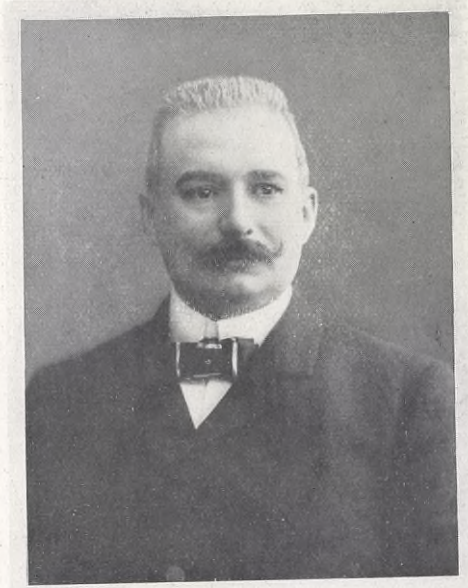

Foto. Jasper, Sthlm.

Kiliche. Benigt Silfversjarre.

I DAGARNE KALLAD TILL DIRIGENT VID GÖTEBORGS ORKESTERFÖRENING.

Göteborgs Orkesterförening har från och med inst. höst engagerat herr Hjalmar Meissner såsom kapellmästare. — F. n. är Vilhelm Stenhammar och, under Tor Aulins sjukdom, Dirk Fock dirigenter, men har herr Stenhammar nu önskat ledighet under större delen af nästa säsong för att få tillfälle mera än hittills ägna sig åt komposition och annat arbete för egen del. — Under denna tid tillsvidare kommer herr Meissner att jämte herr Fock dirigera den ypperliga orkestern.

Orkesterföreningen har förvisso träffat ett godt val i och med anställandet af Hjalmar Meissner. Ty, om också senare åren mest bundit hans namn till Oscars-teaterns operettmusik, är att erinra om hans tidigare verksamhet som orkesterledare äfven vid K. Teatern samt om den fullt konstnärliga utbildning han dessförinnan fogat till en betydande musikalisk begåfning och kunskap. Utan tviivel är Göteborgs Orkesterförening och Hjalmar Meissner att i lika hög grad lyckönska till engagementet.

Foto. Jasper, Sthlm.

BALETTEN "SCHEHERAZADE" å K. Teatern. 1) Herr Fokin och 2) Fru Fokina.

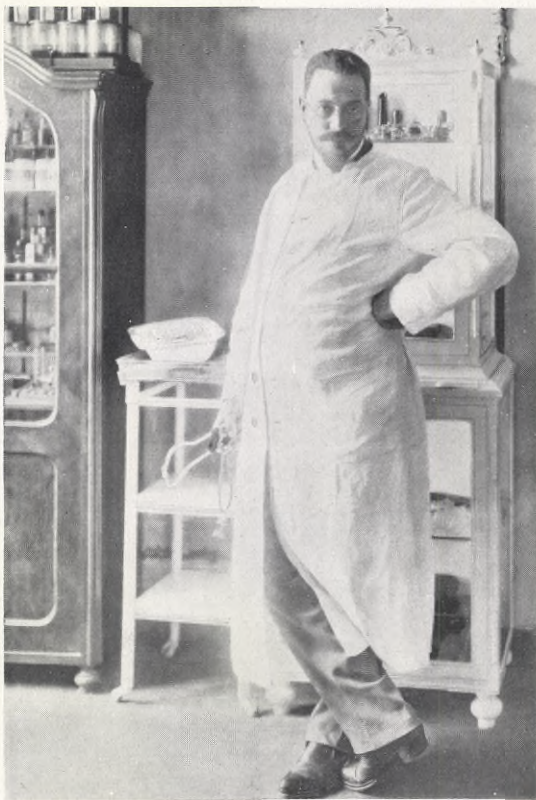
Kiliche. Benigt Silfversjarre.

PRINS AAGES AF DANMARK FÖRMÄLNING.

Efter porträtt. Klische: Bengt Skjölversparre.
PRINS AAGE AF DANMARK.

kaptän Alfred Dreyfus fälld som fosterlandsförrädare och dömd till listids deportation till Djärfvulsön. Picquart vände sig till sin närmaste förman, general Gonse, hvilken emellertid sökte undertrycka den ovälkomna upptäckten, för hvilket ändamål Picquart sändes ut på en ytterst farlig expedition mot några beduin-stammar på gränsen af Tunis. När han sedan återkom till Frankrike hade här rests en kraftig aktion för revidering af Dreyfusprocessen. Krigsministeriet och det reaktionära kabinettet Méline stodo emellertid som oförsonliga fiender till sanningen: förrädaren Esterhazy frikändes, Zola dömdes till fängelse för sin bok "J'accuse" och äfven Picquart, hamnade i fängelse samt undgick endast genom en lycklig tillfällighet ett här mot honom riktadt mordanslag. — Vid den slutliga revisionen af Dreyfusprocessen, då

PRINS LUDVIG FERDINAND AF BAYERN som praktiserande läkare.

Prins Aage af Danmark ingick den 17 jan. på slottet Monferrato vid Turin förmälning med grefvinnan Guiseppine Maria Calvi di Bergolo. Vigseln som ägde rum i slottets kapell och förrättades efter katolsk rital, öfvervars af brudens familj. Meddelandet om den ingångna förbindelsen kom som en fullständig öfverraskning äfven för prinsens närmaste omgifning. Ryktet att den danska kungafamiljen skulle motsatt sig förmälningen anses dock sakna grund. I hvad mån giftermålet kommer att inverka på prinsens framtida ställning är ännu oafgjordt.

Prins Aage, som är äldste son till danske konungens farbroder, prins Valdemar och hans framlidna gemål, prinsessan Marie af Orléans är född 1887 och officer i danska armén. Han åtnuter stor popularitet i Danmark särskildt efter sitt deltagande i Balkankriget, under hvilket han tjänstgjorde i grekiske konungens stab.

Den unga furstebuden, känd för sin strålande färging och stora begåfning, är dotter till greve Georgio Calvi di Bergolo, hvilken under åren 1901—1910 var italienske minister i Köpenhamn.

Öfve franske krigsministern general Marie George Picquart afled den 19 jan., 59 år gammal. Döden försakades af skador, som generalen några dagar tidigare ådragit sig under en ridtur.

Picquarts namn blef världsbekant i samband med Dreyfusaffären. Det var han som först upptäckte och som, trots den fruktansvärda personliga risk han löpte, afslöjade den rad af bedrägerier och förfälskningar, medels hvilka det lyckats den klerikalt-antisemitiskt sinnade franska generalstaben att 1894 få

kapten Alfred Dreyfus fälld som fosterlandsförrädare och dömd till listids deportation till Djärfvulsön. Picquart vände sig till sin närmaste förman, general Gonse, hvilken emellertid sökte undertrycka den ovälkomna upptäckten, för hvilket ändamål Picquart sändes ut på en ytterst farlig expedition mot några beduin-stammar på gränsen af Tunis. När han sedan återkom till Frankrike hade här rests en kraftig aktion för revidering af Dreyfusprocessen. Krigsministeriet och det reaktionära kabinettet Méline stodo emellertid som oförsonliga fiender till sanningen: förrädaren Esterhazy frikändes, Zola dömdes till fängelse för sin bok "J'accuse" och äfven Picquart, hamnade i fängelse samt undgick endast genom en lycklig tillfällighet ett här mot honom riktadt mordanslag. — Vid den slutliga revisionen af Dreyfusprocessen, då

Prins Ludvig Ferdinand af Bayern, känd som skicklig läkare, har meddelat de tyska sjuk-kassorna, att han kostnadsfritt ställer sin kunskap till tjänst för deras medlemmar.

Prins Ludvig Ferdinand af Bayern, känd som skicklig läkare, har meddelat de tyska sjuk-kassorna, att han kostnadsfritt ställer sin kunskap till tjänst för deras medlemmar.

PRINS AAGES GEM L,
född grefvinna Calvi di Bergolo.

GENERAL PICQUART,
Dreyfus' försvarare, senare krigsminister,
i dagarne afleden.

”Fler fotograf.”

Klode: Kem. A.-B. Dingt Silfversparre, Sthlm GdG.

FRU PHISTER MOTTAGER OLAF POULSENS LYCKÖNSKAN PÅ SIN
90 ÅRS DAG.

Nestorspersonligheten bland Nordens scenkonstnärer, tillika den sista kvarlevande från den stolta period af den danska teaterns historia, hvars karaktäristik ligger i konstnärsnamn som Johanne Louise Heiberg, bröderna Wiehe och Joachim Ludvig Phister, den sistnämndes efterlevande maka, fru Louise Amalie Petrine Phister, har den 12 januari aflidit.

Fru Phister var född i Köpenhamn den 21 jan 1816 och skulle sålunda, om hon fått leva ännu några dagar ingått i sitt nittionionde år. Hennes debut på k. teatern i den danska huf-

vudstaden ligger så långt tillbaka som 1835, då hon första gången uppträdde som Anna i ”Förnuftgifftermålet” och hon verkade sedan — från 1839 som k. skådespelerska — oafbrutet vid denna i öfver 60 år; hennes sista uppträdande under hennes tjänstetid ägde rum den 28 maj 1895 som madam Rust i Hertz ”Sparekassen”. Men ännu som 85-åring gaf hon vid Kasinoteaterns minnesföreställningar 1901 med anledning af 100-årsdagen af slaget på Köpenhamns redd, en gästroll som Fru Terentia i ”Den förvandlede Brudgom”.

Det var framför allt inom den danska skådebans klassiska Holbergs-reportoar hon jämte sin make vann sin berömmelse. Hennes ”Pernille” liksom makens ”Henrik” i stycket med dessa namn höra till den danska scenens odödliga skapelser, äfven om en senare tid anmärkt, att hennes utförande af rollen mera afsåg en fastslagen komedityp än en levande människa. Men redan 1850 spelade hon med undertryckande af all ”pernillesk” raphet den präktiga äldrande bondhustrun ”Nille” i ”Erasmus Montanus”, den inbilske studentens naiva moder och det lätta offret för hans syllogistiska taskspelarkonster.

Tolf år senare blef hon en helt annan Nille, Jepjes handfasta gemål och gaf denna roll med en soliditet i uttryckssättet, som uppenbarade ett visst sammanhang mellan tjänstflickan Pernillas hurtiga väsen och den gifta hustruns hårdhändta grepp i tyglarne. ”Else David skolemester” i ”Barselstuen” som hon utfört redan i unga år, fick med tilltagande ålder den rätta formen och det fylliga innehållet och blef i hennes utförande en af de Holbergska roller, som med största precision uttömt de ”antydningar, som ligga i den samma. På 1870-talet gaf fru Phister teaterns förstfödde ny glans genom att skapa en fulländad, komisk borgmästarinna i ”Den politiske Kandestöber”. I ”Henrik og Pernille” hade hon 1882 öfvertagit ”Magdelones” roll, men då hon 1885 skulle fira sitt 50-årsjubileum i teaterns tjänst anlade den nära 70-åriga konstnärinnan för den af-tonen ännu en gång Pernilles raska tag och spelade

tillsammans med sin make som Henrik. Sin sista Holbergska roll gaf hon säsongen 1893—94 som Donna Olympia i ”Don Ranudo” och firades då ännu 78-årig, som ett mönster i afseende på korrekt, klart pointerande och tydligt nyanserade replikframsägning. Utöfver de Holbergska utöfde fru Phister emellertid ett stort antal andra komiska roller, tillsammans ett tvåhundrafemtio. Ännu in i senaste alderdomen hade hon i behåll sällsynta själskrafter och saknades först på alla sista tiden vid k. teaterns premiärer, som hon följde med oförminskadt intresse

VITSAR.

FÖR HVAR 8 DAG AF **RUBEN G:SON BERG.**

Vitsarna åtnjuta på många håll ett synnerligen ringa anseende. Jean Paul har kallat vitsen en förklädd präst, som viger hvilka omaka par som helst. Vischer tillade, att vitsen helst viger sådana par, hvilkas anförvanter inte gilla partiet i fråga. Man kan hämta liknelser från samma område med större sanning och säga, att vitsen är driften, som för ihop två stycken obesläktade, hos hvilka den finner äktenskapstycke — det leder ibland till lycka, ibland till olycka, såsom alltid med dylikt. Vitsens vänner få trösta sig med, att förnuftspartier inte håller åtnjuta det bästa rykte.

Några undersökningar öfver vitsen i psykologiskt hänseende har man först under senare årtionden haft att lägga märke till. En kliniker i Wien, den numera ganska kände och omstridde professor Sigmund Freud, på hvars arbeten jag 1905 sökte leda allmänhetens uppmärksamhet, har emellertid för inte länge sedan uppställt en mycket intressant teori om drömmarna och deras beskaffenhet, genom hvilken han äfven kommit att intressera sig för de enligt honom med drömmarna besläktade vitsarna och ägnat dessa en utförlig undersökning. Det har onekligen mycket som talar för sig, och som båda undersökningsobjekten äro rätt fängslande, kan en

stunds sysslan med ämnet vara en angenäm förströelse.

Som utgångspunkt för analysen af vitsarne tar Freud en bekant rolighet i Heines ”Resebilder”, där lotterikollektören och liktorsoperatören Hirsch-Hyacinth säger: ”Jag satt bredvid Samuel Rothschild och han behandlade mig aldeles som sin like — *ganz famillionär.*“ Det nya blandordet är ju en säregen och löjväckande bildning, men hvarigenom verkar det skrattretande? Meningens skall ju vara: familjär, så långt nu en miljonär kan vara det — något som inte innebär något roligt — men just i sammanförandet ligger något därtill, något som låter förstå, att det vardt tämligen klennt med familiaritén. Heines ord, som gör liktorsoperatören löjlig, har på samma gång en förtätning, som med oanalyserbar vitsighet liksom förkroppsligar det karakteriserade. Till samma grupp hör namnet *Cleopold*, på konungen af Belgien, eller det hänfulla utlåtandet: ”jag har setat *tête-à-bête* med karln“ om en fäaktig människa. — I stället för att direkt framställa någon som ett fyrfotadjur kan man t. ex. säga: ”fåfängan är hans *fjärde Achilleshäla*“. Det är den tendentiösa vitsen, som undviker den direkta förolämpningen, men kvarlämnar sitt sår ändå.

Ett annat slags vitsar bestå i användningen af ett ord i olika bemärkelser eller sönderdelning i flera ord; man gör en modifikation af det ursprungliga uttrycket, hvarigenom anspelningen möjliggöres. Dit höra sådana gammalmodiga ordlekar som den bekanta från Uppsala: Hvarför skulle inte jag ta ren skjorta, när domprosten Torén, eller den unionsupplösningsnya: Hvilken modig man Michelsen är? — Ja, och hvilken mickel sen! När den fule Mirabeau kallades *Miralaid* eller Kristus säger: du är Petrus och på dig (Petrus betyder klippa) skall jag grunda min kyrka, är vitstekniken densamma. Karl XV:s ryktbara *faraler* — som motvikt mot alla moraler — och Louis Bonapartes indelning af Portugals innevånare i portugais och *portutristes* kunna anföras som prof på afarterna.

Namn äro naturligtvis särskildt utsatta för detta slags attentat. Jag erinrar om Runebergs slutrader i "Vilhelm von Schwerin":

och ur Druiva såg man pressas
rart vin — en stor, klar tår,

en vits, som i likhet med flertalet af sina syskon varit högeligen olika bedömd och uppskattad. På samma sätt när Svanfelt som namn på en källarmästare omvändes till *Svältfan* eller en vårdslös Selander blir *Sällandär*. Mera fjärranliggande och verkningsfull är den elakhet, med hvilken en militär talade om en ung flicka, som beskyldes för att ha haft åtskilliga kärleksförhållanden med officerare: denna flicka erinrar mig om Dreyfus — armén tror inte på hennes oskuld. På samma sätt vitsades i Åbo, medan man gick och väntade på att rusdrycksförbud skulle införas. En alkoholläskande sade förbittrad: Ja, blir det förbud, så kommer jag att bränna brännvin hemma. — Ska' du ha *panna* till det? frågade samtalaren. — Feta präster äro mig en glädje, sade Palmær, emedan de visa sanningen af den bibliska utsagan att ordet *vardt kött*.

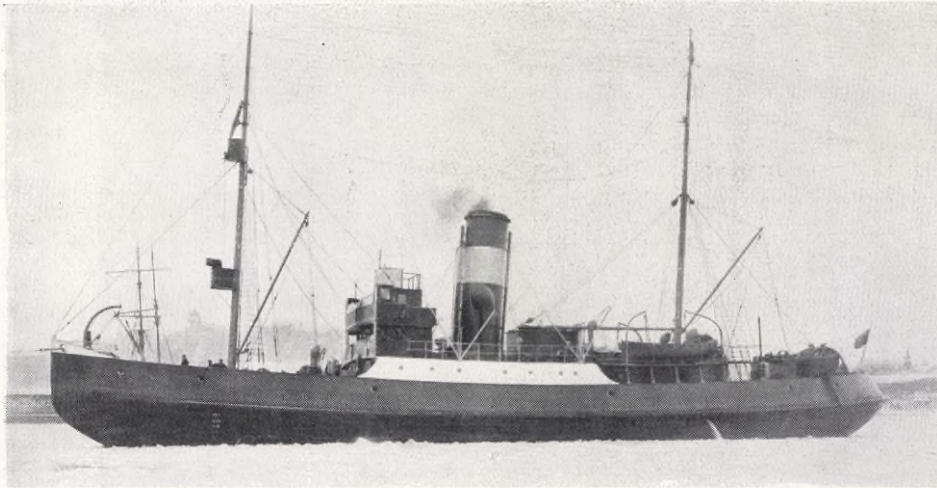
Dessa tre slag skulle alltså vara huvudarterna, koncentrationsvitsen, vits bestående af samma ordmaterials användning på olika sätt och slutligen vits genom dubbelbetydelser. Det finns emellertid en del andra grupper. En består af förskjutningsvitsar, där det lustiga ligger i att man fullkomligt afböjer den en gång påbörjade tankegången. Som exempel kan tjäna historien om två judar, som möttes utantör badhuset. Den kommande frågar spefullt den bortgående: Har du tagit ett bad? — Den tillfrågade svarar ogeneradt: Hur så, fattas det något? Eller detta. En på dryckjom begifven man drar sig fram genom att ge lektioner, men mister elever, allteftersom man får reda på hans last. När en vän säger åt honom att han skall låta bli att dricka för att få behålla sina elever, svarar han förgrymmad: Hvad menar ni? Jag ger lektioner för att jag skall kunna få dricka, skall jag då sluta med att dricka för att få behålla mina lektioner? Svaret innebär skenbart ett slags logik. Samma förskjutning i historien: En fattig stackare tigger en rik baron om hjälp till en badsejour i Ostende; hans läkare har nämligen sagt honom, att han ovillkorligen måste ha hafsbad, om han skall kunna bli bra. Baronens är inte villig: Hvarför måste det just vara i Ostende, det dyraste af alla bad? — Herr baron, svarade den

fattige, när det gäller min hälsa, är mig ingenting för dyrt. — En giftermålsagent hade påstått att flickan, som det var fråga om, var faderlös, men efter vigseln upptäcker mannen, att denne lefver, dömd till långvarigt fängelse. Han förebrår agenten: Ni sa, att han inte var i lifvet! — Ja, svarar denne, att sitta i fängelse är det nu ett lif det?

I vissa fall tjänar vitsen till att afslöja, att ett yttrande som beundrats för sin vishet egentligen bara är en dumhet. "Att aldrig ha blifvit född, det skulle vara den största lycka för de arma människobarnen", heter det. Härtill fogar en spefogel. "Men ibland 100,000 människor händer det knappast en enda", hvarvid man kommer till omedelbar insikt om att visdomen i det första är lika mycket värd som absurditeten i det andra yttrandet. Tankefel är grundvalen till sådana bekanta kvickheter som denna: En man kommer in på ett konditori och låter ge sig en tårta. Han åtrar sig emellertid och tar i stället ett glas lemonad till samma pris. När han druckit ur den, vill han gå sin väg. Men fröken ropar till honom: gå inte förrän herrn betalt lemonaden. — Nej, men den tog jag i stället för tårtan. — Ja, men den var heller inte betald. — Naturligtvis, jag åt ju inte upp den.

Ett särskildt slags vitsar äro sådana, som i verkligheten sammanföra två företeelser, ehuru de skenbart äro hvarandras motsatser. Den kvicke Lichtenberg sade: Januari är den månad, då man önskar sina vänner allt godt, och de öfriga månaderna äro de då dessa önskningar ej gå i uppfyllelse. Överbjudande vitsar stå dessa nära. Det finns mer i himmel och på jord än hvad er vishet känner till, säger ett gammalt skaldeord. Det kompletterades af Lichtenberg med: men så finns det också mycket i vår vishet, som hvarken himmel eller jord känner till. "Retzius är en dålig karl", skriver Palmær. "Jag prutar inte ett ord, om inte möjligen just ordet karl, ty käring passar bättre". Slagfärdiga vitsar höra hit. En bryggare, som hade ett starkt svullet och bulnadt finger, tillfrågades af bagaren: har du råkat sticka ned fingret i ditt eget öl?, men svarade genast: nej, jag fick ett af dina franska bröns under nageln.

Det är Freuds mening att alla dessa vitsar, som här getts prof på, i sin teknik begagna sig af samma slags medel, som äro utmärkande för drömmarnas behandling af det psykiska material, som de behandla, något som jag skall gå in på en annan gång. Han påpekar vidare, att vitsarna springa ur en lust att så att säga muntra opp tankearbetet, komma undan det stränga logiska beroendet. Vitsen, som ersätter den logiska, den verkliga förbindelsen mellan ett gifvet och ett sökt genom en ordassociation är oss till lättnad; den spar arbete, psykisk ansträngning. Därtill kommer, att i de tendentiösa vitsarna, som egentligen bara äro af två slag: obscena och angripande, befrias genom vitsandets tendens, hvars undertryckning hade förorsakat psykisk nedstämning. Det är därför vitsen är illa anskrifven på många håll, att den är ett af de många barnsliga dragen hos oss: att vilja komma ifrån förståndets herravälde och "leka med ord" eller ljudligheter.

H. S. D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

DEN SVENSKBYGGDE RYSKE ISBRYTAREN "PETER DEN STORE" inbogseras till Stockholm.

En rysk isbrytare i flottans docka. Den store ryske isbrytaren "Peter den store", byggd vid Götaverken i Göteborg anlände d. 24 jan. till Stockholm för att tagas in i flottans docka i och för reparation. Isbrytaren har fått sin propelleraxel bräckt och är för stor för att kunna gå in i Beckholmsdockan. För att nu slippa bogseras rundt kusten till Göteborg, har den med iakttagande af vissa föreskrifter fått tillstånd att tagas in i flottans docka

Klubb: Bengt Sjöversparre.

där reparationsarbetet utföres af svenska verkstadsarbetare från Götaverken.

Metodistkyrkan i Ringenegade i Köpenhamn härjades natten till den 21 jan. af en häftig eldsvåda, försäkrad af fel i ett värmeledningsrör. Såväl tak som torn störtade in, och af templet återstår nu endast yttermurarne.

Den som framstående skidhoppare kände idrottsmannen H. Thalén från Sundsvall råkade d. 17 jan. under träning i Fiskartorpets skidbacke vid Stockholm att falla och ådrog sig därvid ett svarartadt brott å

hjärnskålbotten med åtföljande blodutgjutning och förlamning. Tillståndet som under de närmast påföljande dagarne visat någon lusing och syntes vilja lämna hopp om vederstående försämrades dock och döden inträdde den 20 jan.

Den så sorgligt förolyckade idrottsmannen var född 1892 och till yrket arbetare, känd för sköttsamhet samt allmänt omtyckt inom Sundsvalls idrottskretsar.

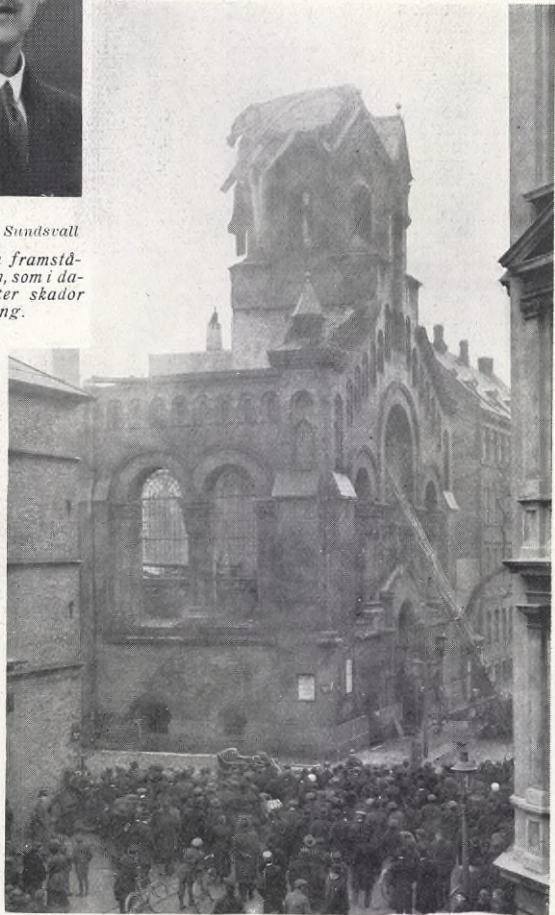
Foto. Kihlbaum, Sundsvall

H. THALÉN den framstående skidlöparen, som i dagarne allidit efter skador vid träning.

Efter fotografi.

Klubb: Bengt Sjöversparre.

Efter fotografi.

Klubb: Bengt Sjöversparre.

DEN NEDBRUNNA METODISTKYRKAN I KÖPENHAMN FÖRE OCH EFTER BRANDEN.

ETT MÄRKLIGT SVENSKT TAFVELFYND.

DEN NYFUNNNA
DUBLETTEN
TILL WAHLBOMS
"GUSTAF II
ADOLFS DÖD
VID LÜTZEN".

En dublett till Wahlboms bekanta tafla "Gustaf II Adolfs död vid Lützen" har nyligen under rätt märkliga omständigheter upptäckts samt kommit i svensk ägo. Den kände konstsammlaren, pastor Carl Bergö på Kristneberg hade gett i uppdrag åt den i Rom bosatta svenske skulptören Adolf Jonsson att för hans räkning inköpa något intressant konstverk. Under sina ströftåg i konstaffärerna upptäckte så J. en tafla, som han tyckte i

H. S. D. STOCKHOLMSFOTOGRAF. WAHLBOMS "GUSTAF II ADOLFS DÖD VID LÜTZEN" Å NATIONALMUSEUM.

hög grad erinrade om Wahlboms Lützenafla och som han efter åtskilliga besvärigheter med de italienska myndigheterna lyckats förvärva af pastor B. och som nu är utställd i Nationalmuseum. Flera kunnare af denna epoks konst anse taflan för ett dyrbart fynd, och ställa den till och med i koloristisk värme öfver det i museets ägo befintliga exemplaret. Den är målad på en panneau af järnek, samt ger en helhetsbild af slaget vid Lützen. Röster ha höjts för att den nyupptäckta taflan icke skulle vara af Wahlboms, och en strid tycks blåsa upp i konstlägret härom.

H. S. D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kilche: Bengt Sjöström

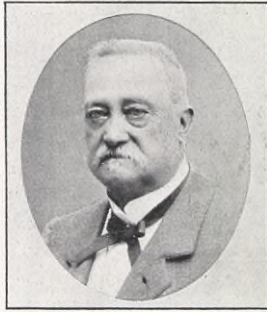
TVÅ AQVARELLER AF JOHN BAUER, nyinköpta för Nationalmuseum.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

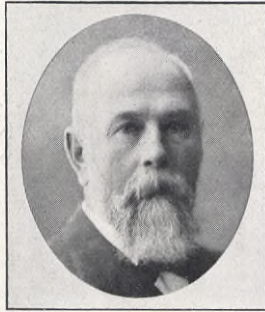
* Data å nästa sida.

N. J. BOSTRÖM.
Godsegare. — Simmatorp.
90 år 31 Jan.*

C. E. FLODIN.
Disponent — Västerås.
70 år 2 Febr.*

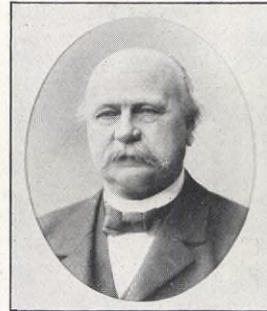
P. B. PAULSSON.
Godsegare. — Engabo.
60 år 21 Jan.*

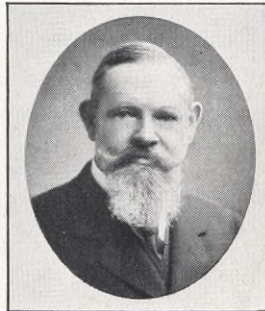
N. T. EKELUND.
Formare — Lund.
Nyttillr. led. af Riksd. A. K.*

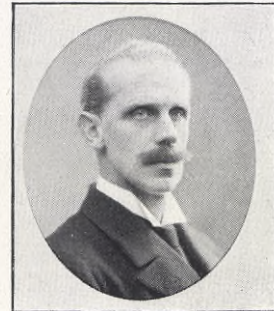
S. A. GAGGE.
F. d. Bankdirektör. — Djurs-
holm. — 70 år 29 Jan.*

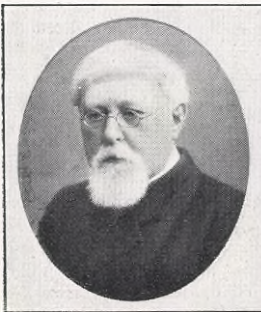
O. F. CARLSON.
Direktör. — Stockholm.
70 år 30 Jan.*

C. TRANCHELL.
Direktör. — Stockholm.
65 år 30 Jan.*

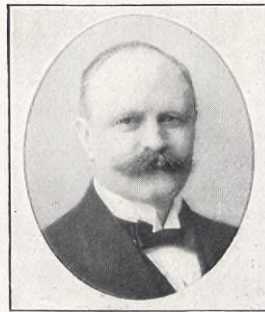
E. FRISELL.
Direktör. — Stockholm.
55 år 24 Jan.*

O. H. DUMRATH.
Skriftställare. — Stockholm.
70 år 24 Jan.*

J. W. HALLANDER.
Professor. — Skara.
50 år 26 Jan.*

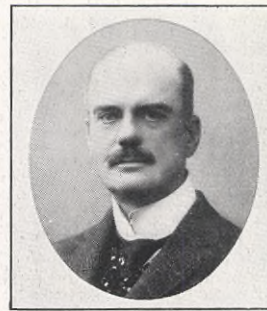
H. I. MÖLLER.
Stadsläkare — Eskilstuna.
50 år 2 Febr.*

K. BORGSTEDT.
Hamnkaptän. — Göteborg.
50 år 13 Jan.*

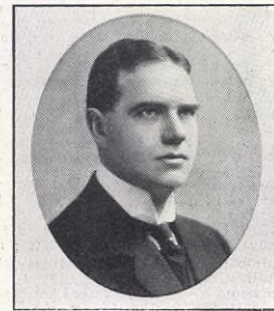
R. HANSSON.
Hofrättsråd. — Stockholm.
60 år 28 Jan.*

C. O. KALLING.
Grefve. Civilassessor. — Sthlm.
60 år 22 Jan.

J. A. M. BLÖMSTEDT.
Öfverste — Linköping.
55 år 1 Febr.*

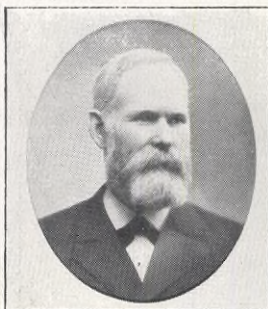
J. T. PAUES.
Nyttnämnd Gen-konsul och
chargé d'aff. i Brasilien.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data här nedan.

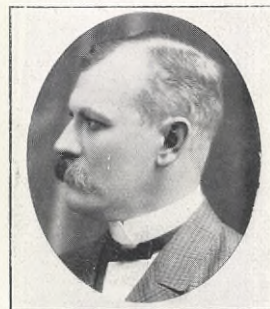
J. A. PETERSON †.
Bankkamrer. Stadsfullmäktig.
Borgholm. — F. 32. † 12 Jan.

F. W. SNÄLL †.
F. d. Öjverbanmästare.
Sköfde. — F. 50. † 11 Jan.*

J. KARLSSON †.
Tågmästare. — Örebro.
F. 56. † 12 Jan.*

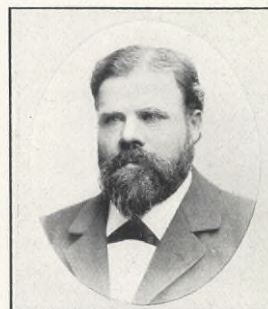
**L. S. E. KRUISE AF VER-
CHOU †.** — F. d. Bokhandl.
Linköping. — F. 67. † 28 Dec

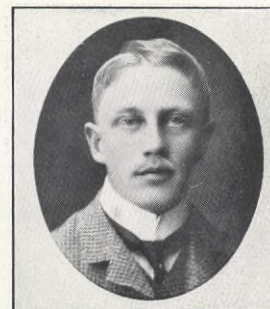
A. T. FROMELL †.
F. d. Bankdirektör. — Lund.
F. 40. † 16 Jan.*

A. E. STENBERG †.
Bankdirektör. — Karlshamn.*
F. 44. † 20 Jan.*

J. M. JEHANDER †.
Byggmästare — Stockholm.
F. 52. † 17 Jan.

B. ANDERSSON †
Stadsläkare. — Askersund.
F. 76. † 10 Jan*

NILS BOSTRÖM. Eg. egend. Simmatorp, Skarab. län. Ordf. i kommunalstämma o. nämnd 63—04, på sin tid landstingsman. Led. af Riksd. A. K. 74—84, af F. K. 85—89 samt 92—07. Led. af bevilln.-utsk. 82—84, statsrevisor 80 o. 81. Under en tid ålderspresident i Första K.

CARL FLODIN. Aig. fr. tekn. skolan i Norrköping 62, elev i byggn-skolan v. Fria konst. akad. 62—66, stud. bryggerihandtering i Tyskland 69, bryggmästare v. Västerås brygg. bol. 75, disponent derst. sedan 93. Stadsfullmäktig 85—96, led. af drätselkamm. 80—87, af byggn.-nämnden 84—90. Styr.-led. o. v. ordf. i Riksbankens afd.-kontor sedan 02.

PAUL PAULSSON. Eg. egend. Engabo v. Alingsås. Mångårig kommunalordf. o. komm.-nämnds-ordf. Styr.-led. o. verkst. dir. i Kungshöjdens fastigh. a.-b. i Göteborg, styr.-led. o. verkst. dir. i Sandhems trävaru a.-b.

THURE EKELUND. F. 80, formare i Lund. Led. af statsrevisoren i Lund sedan 13. Styr. led. i Fören. Folkets hus derst. sedan 08, dess sek. sedan 09. I dagarne nyttillträdande led. af Riksd. A. K. efter red. A. J. Christiernsson.

ADOLF GAGGE. Kassör v. Mälarpöv. ensk. banks kontor i Stockholm 70. kamr. 77, jourh. direktör 82—02; led. af bankens centralstyr. 99—02. Led. af centr.-styr. samt kassadiv. i a.-b. Mälarpöv. banks kontor i Stockholm 03—13. Kamrer v. Stockholms hypotekskassa sedan 96.

OSCAR CARLSON. Stud.-ex. 61, afg. fr. Falu h. bergsskola 67, samt idkade därefter industri- o. landbr.-studier i in- o. utlandet. Grundade m. L. J. Hiertas hjälp Stockholms Superfosfat fabr. a.-b. 71 med ett aktiekapital af kr. 75,000. Numera har bolaget nått en utomordentlig utveckling och förfogar öfver ett aktiekapital af 6 mill. kr. Led. af K. Landbr.-akad.

CARL TRANCHELL. Aig. fr. Teknolog. inst. kem. afd. 69, anst. hos Skånska sockerfabr. a.-b. i Landskrona 72, disp. derst. 83—07, verkst. dir. v. Sv. sockerfabr. a.-b. sedan 07 samt ordf. i dess styr. Ordf. i styrelserna för Konstgödn. a.-b. i Landskrona, Landskr.—Eslöf, Landskr.—Kjellinge, Landskr.—Kjellinge—Sjöbo, Östra Skånes jernv. a.-b.; styr.-led. i Skand. Kredit a.-b. Kockums mek. verkstads a.-b., Kockums jernverks a.-b. Konga a.-b. o. a.-b. Restantia. På sin tid ordf. i Landskrona stadsfullmäktige. Led. af Landbr.-akad. Biografi o. helsid.-portr. ärg. X:19.

ERIK FRISSELL. Inträdde, efter afslutade skolstudier och bankmannaverksamhet, såsom kontorschef i A.-b. D. Carnegie & Co i Göteborg 90, hvares ene chef han senare blef. Led. af centr. styr. i Skand. Kredit a.-b. 02, led. af styr. i Trollhätte kanal- o. vattenverk 05; verkst. direktör v. Trafik a.-b. Grängesberg—Oxelösund o. vid Luossavaara—Kiruna-vaara a.-b. sedan 09. Led. af K. Vattenfallsstyr. 11—13, led. af styr. i Oxelös.—Flen—Vestm. jernv. a.-b. sedan 08. Biografi o. helsid. portr. ärg. X: 16.

HENRIK DUMRATH. Stud.-ex. 64, företog under en följd af år utrikes resor samt öfvergick till publicitetn; medarb. i N. D. A. 84—99 som red. i utr.-afd., utg. tidskr. Ute o. Hemma 83—94. Öfversättare, kulturhist. öfr.-**WILHELM HALLANDER.** Stud. ex. 82, vet. ex. 86, distr. veterinär i Hedemora 86—96, fö. professor i hundjursskötsel o. hästkännedom v. K. Veterinärinst. 97—99, förestånd. v. Veterinärinst. i Skara sedan 99. Ordf. i 6 distr. hästprem. nämnder sed. 04. Stadsfullmäktig i Skara sedan 11, v. ordf. i helsov.-nämnden led. af styr. i Skarab. o. Jönk. läns hästförsäkr.-bolag. Led. af K. Landbr.-akad.

HUGO MÖLLER. Stud. ex. 83, med. lic. 96. Sedan 1900 stadsläkare i Eskilstuna. Led. af stadsfullmäktige derst. sedan 02, ordf. i helsov.-nämnden, led. af lasarettsdirektionen, led. af slagthusstyr.

KNUT BORGSTEDT. Sjökapit.-ex. 88, res.-off. v. Flottan 90, res.-löjtn. 99, förde därefter bef. å ångare. Hamnmästare i Göteborg 1900, hamnkapt. derst. sedan 02. Kassaförvalt. i dir. i Göteborg. navig.-skola, led. af styr. i Sjökaptenfören. i Göteborg, ordf. i Gbg's fartygsbefälh.-fören. o. Naut. fören. derst. Led. af styr. i Sjöförsäkrings. a.-b. Ocean.

RASMUS HANSSON. Stud.-ex. 74, hoifr.-ex. 78, v. häradshöfd. 80, ass. i G. hoifr. 88, hoifrättsråd i Sv. hoifr. sedan 96. Inneh. under vistelsen i Jönköping 87—96 fl. kommunala uppdrag ss. led. af stadsfullmäktig, ordf. i fattigv.-styr., led. af skolråd samt landstingsman.

MAGNUS BLOMSTEDT. U.-löjtn. v. Nerikes reg. 77, v. G. lifg. s. å., löjtnant v. Gen.-staben 85, chef i Landtöförs.-dep. komm.-ex. 1900—05, öfverstelöjtn. v. Gen.-staben 01, öfverste och chef i Andra lifgren.-reg. sedan 05. Led. af Krigsvet.-akad.

JOHAN PAUES. F. 76. Stud.-ex. 94, bergsing. fr. Tekn. högsk. 98, konstr. v. Pitköranta koppar- o. tennverk 98—1900, anst. v. Braunschweig—Hannoversche Bergwerks A.-G. 99, byggn.-chef i Ryssland 1900—01, chefsassit. i Bröd. Nobels kem. fabr. i Baku 01—04, Givering. i Helsingborgs kopparverks a.-b. 04—06, tekn. dir. för Dunderland Iron Ore Co., lim. i Norge 06—09; svensk handelsattaché i Buenos 10, direktör i Dunderland Iron Ore Co. lim. i Norge 11—14. Nyligen utnämnd t. general-konsul o. chargé d'affaires i Brasilien.

FRANS WILHELM SNÄLL †. Anst. v. Stat. jernv. 66, befordr. t. öf.-banmäst. i Storlien 90, i Sköfde 92—12, inneh. gulmed. i "nit o. redlighet i rikets tjänst". Fullmäktig i S. J. pens.-inrätt. o. Enke- o. pup.-kassa 04—12. Stadsfullmäktig i Sköfde 04—11, ti. stadsingeniör fr. 06, led. af Sköfde drätselkamm. 08, kamrer o. förrådsförvalt. v. Sköfde—Axvalls jernv. fr. 09.

JONAS KARLSSON †. Ing. 73 v. Stat. jernv. o. befordrades t. tågmästare; erh. gulmed. i "nit o. redlighet i rikets tjänst". Stadsfullmäktig i Örebro sedan 04. Chef i Nat.-goodtempl. orden i Sverige sedan 07; en af grundarne af o. styr.-led. i folkhögskolan på Wendelsberg.

ANTON THEODOR FROMELL †. Egnade sig efter afslutade skolstudier af landtbruk. under 35 år godsförvaltare å Barsebäck. — Inneh. under denna tid ett flertal af ortens mera betydande kommunala uppdrag ss. ordf. i komm.-stämman, i bevilln.-beredn., i våghälln.-dir. m. m. samt ss. led. o. v. ordf. i kyrko- o. skolråd, prem.-nämnd i mindre jordbr., egna hemsnämnden, m. m. Vid aflytt. från sin befattn. 04, chef i Sydsv. kredit a.-b.-kontor i Kjellinge. Sedan några år bosatt i Lund.

ANDERS STENBERG †. Aig.-ex. fr. fekn. elem.-skolan i Malmö 61, landtmäst.-elev; anst. v. Kristianstads ensk. bank 74, kamrer och kassör v. afd.-kontoret i Karlshamn 75, kont.-chef o. verkst. dir. samt v. ordf. i styr.-derst. 87; v. bankens omorg. till omb. a.-b. S. Sverige kvarstod han i sistn. befattn. till 09. Sedan 77 omb.-man v. Karlshams sparbank. På sin tid led. af stadsfullmäktige, helsov.-nämnd m. m.

BERRHARD ANDERSSON †. Stud.-ex. 95, med. lic. 05, stadsläkare i Askersund 06. Led. af stadsfullmäktige derst. samt af folkskolestyr.

**Innehåll: Skeppsredaren W. R. Lundgren — Märkliga Familje-
högtider — Engelbrektskyrkan. — Remissdebatten. — Teater
och konst. — Spenska dagsbilder. — Brokigt utomlandsnytt. —
Veckans porträttgalleri. — Vitsar. Af Ruben G. son Berg.**

Ftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.